

1. Editorial (text od Michala Buchty)

Návrh kvantitativního výzkumu:

Zkoumaný problém v tomto výzkumu bych definovala jako „Zhoršování paměti a projevování se této skutečnosti“. Hlavní podstatou výzkumu by byla skutečnost, že lidé zapomínají fakta a informace. Výzkum bych postavila především na užití standardizovaných dotazníků pro širší veřejnost, rozhovorů pro vybranou užší skupinu a na analýze lékařských statistik.

Nejprve bych výzkum prováděla mezi širší veřejností. Užitím dotazníků bych sbírala informace, kolik mužů a žen, rozdělených podle věkových skupin, pocítují problémy s pamětí (např.: „Pocítujete někdy problémy se svojí pamětí?“). Také bych se snažila zjistit v jakém rozsahu se zapomínání projevuje – v malé, střední nebo velké míře (např.: „Zapomínáte často nějaké informace?“, „Zapomínáte nějaké informace pouze občas?“).

Později bych se věnovala užší skupině lidí, u které se projevují určité problémy s pamětí, například i lékařsky potvrzené. Pomocí rozhovorů bych se snažila získat informace, zda si lidé uvědomují stav zapomínání (např.: „Zapomínáte často nějaká fakta?“). Také bych jim pokládala otázky zda se zapomínání, pokud si jej uvědomují, vztahuje spíše k informacím, které často nepoužívají, nebo zda se jedná i o takové oblasti, které jsou jim blízké (např. „Zapomínáte často na fakta ze života svých blízkých?“).

V analýze lékařských dokumentů bych se snažila zjistit, jak je počet osob, které pocítují problém s pamětí, procentuálně rozdělen mezi věkové skupiny a posléze i mezi muže a ženy. Tyto údaje bych poté porovnávala s fakty, které bych získala na základě dotazníků mezi širší veřejností. Získaná fakta bych následovně zřejmě porovnávala i s lékařskými záznamy, podle kterých bych vytvořila statistiku, zda je u vybrané skupiny zapomínání způsobeno nemocí, popř. jakou nemocí.

Cílem výzkumu by bylo zjistit, kolik lidí má problémy se svojí pamětí a jak se toto zapomínání projevuje. Dalším cílem by byla také snaha zjistit, kolik procent zkoumané společnosti zapomíná kvůli zdravotním problémům a popřípadě jaké zdravotní problémy jsou nejčastější.

Návrh kvalitativního výzkumu

Zkoumaný problém bych v tomto případě nazvala „Proč lidé zapomínají?“. Hlavní zkoumaný problém v tomto výzkumu představují důvody, proč lidé zapomínají a čím může

být tento proces způsoben. Během výzkumu bych používala především metod nestandardizovaného rozhovoru a přímého pozorování.

Nejprve bych si určila jistou skupinu lidí, která by pociťovala problémy s pamětí. Skrze rozhovory bych se snažila zjistit, co tito samotní lidé považují za příčinu svých problémů se zapomínáním. Posléze bych se snažila zjistit jaká fakta tito zkoumaní hlavně zapomínají, zda se jedná o fakta „blízká“ (spojená s rodinnými vztahy, se vzpomínkami z dětství) nebo „vzdálená“ (fakta, který jedinec vnímá během svého žití, avšak zásadním způsobem jej neovlivňují). Také bych se snažila zjistit, jestli se oni sami domnívají, že povaha těchto informací je nějakým způsobem spojena s důvodem, pro který jej zapomínají.

Také bych se díky metodě rozhovorů snažila zjistit, co ovlivňuje zapomínání těchto lidí, resp. co zkoumaní sami považují za možné proměnné.

Poté bych užila metody přímého pozorování a snažila se zjistit, jak společnost vnímá zkoumané a jak oni sami sebe vnímají, a zdali tato skutečnost může mít nějaký vliv na proces zapomínání.

Nakonec bych učinila rozhovor i s lékaři specializujícími se na problematiku zapomínání a snažila se s jejich pomocí zjistit, proč podle medicínských výzkumů lidé zapomínají a jak působí nemoci, které tento proces způsobují.

Cílem výzkumu by tedy bylo zjistit, jaké jsou příčiny zapomínání, ať již podle samotných lidí, kteří těmito problémy trpí, nebo podle medicínských předpokladů.

2. My jsme církev (text od Lenky Procházkové)

Návrh kvantitativního výzkumu

Jako zkoumaný problém v případě tohoto kvantitativního výzkumu bych zvolila otázku „Kolik je katolických věřících a kolik z nich podporuje politiku Vatikánu“. Hlavním zkoumaným problémem by byl počet katolických věřících v určité společnosti – kolik lidí se hlásí ke katolickému vyznání. Výzkum bych postavila na užití metody standardizovaných dotazníků a posléze i na analýze dokumentů.

V první fázi bych se snažila za použití dotazníků zjistit, kolik lidí se v širší skupině považuje za katolické věřící. Posléze bych pokládala otázku, zda se lidé považují za zastánce fundamentalistické katolické církve. Poté by následovala otázka, zda lidé souhlasí s politikou Vatikánu a s jednáním nynějšího papeže Benedikta XVI. Jako poslední otázku bych se ptala, zda se lidé považovali za katolického věřícího i v polovině osmdesátých let.

Následně bych se skrze metodu analýzy dokumentů snažila zjistit, kolik občanů se, podle záznamů ze sčítání občanů, ze statistik far a z oficiálních dokumentů katolické církve, hlásilo ke katolické církvi v delším časovém období, pokud možno i v osmdesátých letech.

Je však nutné zmínit, že pokud by tento výzkum probíhal v zemích, kde byl dříve hlavní vliv Sovětského svazu, bylo by velmi komplikované zjistit skutečné statistiky z období osmdesátých let.

Cílem výzkumu by bylo zjistit počet katolických věřících v delším časovém období. Nicméně bych současně prováděla i výzkum kvalitativní podstaty, aby bylo možné porovnat statistická fakta s důvody, které lidi vedli ke konkrétnímu postoji vůči katolické církvi a zda například snížený/zvýšený počet věřících v osmdesátých letech (pokud by výzkum prokázal tento fakt) je možné vysvětlit jednáním Vatikánu.

Návrh kvalitativního výzkumu

Hlavním zkoumaným problémem v tomto výzkumu by byla skutečnost, proč jsou lidé věřící, či proč ne. Jako možnou variantu by bylo možné také zkoumat, proč lidé byli věřící, ale přestali jimi být. Důležitou součástí výzkumu by bylo i zkoumání vlivu Vatikánu na nahlížení jednotlivých lidí. Metodou užitou v tomto výzkumu by byl zřejmě pouze rozhovor.

Jako první bych se snažila zjistit, zda jsou lidé věřící. Posléze by se zkoumaná skupina rozdělila na dvě varianty. První variantou by byla skupina lidí, která se hlásí ke katolické víře. U nich bych se snažila prozkoumat, jak nahlíží na jednání církve a zdali souhlasí s počínáním papeže Benedikta XVI. Bylo by také zajímavé zjistit, pokud by tito lidé nesouhlasili s tímto konáním, proč i tak nadále uznávají katolickou církev. Pokud by také nesouhlasili s konáním Vatikánu, ptala bych se, zda v osmdesátých letech byli silněji vnitřně napojeni na církev a jestli se oni sami domnívají, že kroky učiněné v osmdesátých letech, měly za následek zvýšený/snížený (pokud by byl prokázán) počet věřících.

Další skupinou by byli lidé, kteří se prohlašují za nevěřící. Snažila bych se zjistit, zda konání Vatikánu mohlo jejich rozhodnutí ovlivnit. Také by bylo zajímavé se zaobírat skutečností, jak tito lidé nahlíží na počínání papeže.

Jako poslední zkoumanou skupinou by byli lidé, kteří dříve uznávali katolickou církev, avšak nyní již ne. Tato skupina by byla asi nejvíce přínosná, neboť důvody vedoucí k odstoupení od své církve by mohly být spojeny s konáním Vatikánu a s nesouhlasem těchto lidí s tímto počínáním.

Cílem výzkumu by tedy bylo především zjistit, proč se lidé obracejí k víře a zda konání Vatikánu má vliv na vyznávání katolického křesťanství. Taktéž by byla snaha zjistit, jestli tyto fakta ovlivňují ve velkém počet věřících.

3. Dějiny z fragmentů

Návrh kvantitativního výzkumu

V případě tohoto kvantitativního výzkumu bych se věnovala určité historické události, například Sametové revoluci v roce 1989 v tehdejší ČSSR. Pomocí standardizovaného dotazníku a analýzy dokumentů bych se snažila zkoumat, jak je všeobecně tato historická událost vnímána širší společností. Celkově lze tedy říci, že by bylo zkoumáno vnímání dějin. Současně bych také využila metody přímého pozorování.

Nejprve bych se lidí dotazovala, jestli jsou seznámeni s faktem, že se tato historická událost odehrála. Poté bych se snažila zjistit, zda považují tuto určitou historickou událost za důležitou. Posléze bych se ptala, zda jí připisují pozitivní vliv. V této fázi výzkumů by bylo důležité určit různé věkové skupiny, neboť se lze domnívat, že vnímání určité historické události je ovlivněno věkem dotazovaného.

V následující fázi bych se věnovala analýze dokumentů, především obecnějším knihám, například učebnicím dějepisu. Tak bych definovala nakolik je tato historická událost považována celkově společností a především státním zřízením za důležitou, podle prostoru, který by jí byl v učebnicích vymezen. Tuto fázi bych možná také doplnila výzkumem na kolika školách se o události vyučuje, což bych zkoumala pomocí metody přímého pozorování. Současně bych zkoumala, kolik internetových zdrojů se o historické události zmiňuje.

Cílem výzkumu by bylo zjištění, nakolik je konkrétní událost považována za důležitou širší veřejností a jak je toto vnímání ovlivněno věkem dotazovaných. Výzkum by byl také doplněn o statistiku, podle které by bylo možné odvodit, jakou důležitost této události připisuje státní zřízení, podle důrazu na událost v oficiálních školních postupech. Výzkum by byla tak zaměřen spíše na etickou, „objektivní“ paměť

Návrh kvalitativního výzkumu

Kvalitativní výzkum bych vedla současně s výše popsaným kvantitativním výzkumem. Hlavním zkoumaným problémem by byla skutečnost, jak lidé samotní vnímají určitou historickou událost. Aby byl výzkum navázán na předchozí, ptala bych se lidí na stejnou událost – na Sametovou revoluci v roce 1989 v ČSSR. Výzkum bych postavila na metodě rozhovorů a analýze dokumentů.

Nejprve bych se úzké skupiny ptala, jak vnímá tuto historickou událost a jak se změnil její pohled na ni v delším časovém úseku, pokud k takové změně došlo. Jednalo by se tedy o paměť emickou, která je současně ovlivněná zkušenostmi jednotlivých osob. Lze tedy říci, že tyto vzpomínky by byly součástí historie lineární, neboť jsou spojeny s životem jednotlivce, na rozdíl od výzkumu kvantitativního, kde lze předpokládat, že se jedná o historii cyklickou, akumulovanou v jednom bodě.

Posléze bych navázala studiem dokumentů, jak různě nahlízejí na tuto konkrétní událost. A především bych se snažila zkoumat, jak odlišně vysvětlují kroky vedoucí k události a posléze i její následky. Jednalo by se tedy o paměť „subjektivní“, protože se lze domnívat, že každý zdroj bude nahlížet na událost alespoň mírně odlišně.

Cílem tohoto výzkumu by tedy bylo především zjistit, jak lidé samotní nahlízejí na určitou historickou událost a jak si ji vysvětlují, případně proč jí přiřkládají význam.